

Chayei Sarah “Sarah’s leven”

Genesis 23:1–25:18

1 Koningen 1:1–31

Mattheüs 11–12

TOEN HIJ HAAR NEUSRING ZAG

De Thora portie van deze week heeft zo’n verdrietig begin. Het wordt: “Sarah’s leven” genoemd maar in werkelijkheid gaat het over haar dood. Sarah en Abraham hadden veel gezien in hun leven. Het leidt geen twijfel dat Sarah niet maar gewoon leefde. Zij leefde echt. Haar leven was vol uitdagingen geweest. Stel je maar eens voor hoe het moet geweest zijn om Abraham te volgen, weg uit het comfort van het bekende, in het onbekende. Door goede en slechte tijden, door overwinningen en mislukkingen, Abraham was een echte avonturier. Zij gingen vastberaden op weg naar een hogere roeping, altijd op zoek naar die stad, waarvan de bouwer en de maker God was.

Nadat Sarah begraven en de rouwtijd voorbij was, was het tijd voor Abraham om door te gaan met zijn leven. Tenslotte, is hij nog een jonge man, nog maar net vooraan in de honderd! Zijn eerste taak is het vinden van een bruid voor zijn zoon Izaak. Hij stuurt zijn knecht terug naar het dorp van zijn familie, met precieze instructies aangaande deze opdracht. Deze week lezen we het verhaal over het gelukken van deze reis en de nieuwe vrouw voor Izaak. We maken in het verhaal ook kennis met een nieuwe persoon. Zijn naam is Laban.

De woorden die gebruikt zijn om Laban aan ons voor te stellen mogen niet onopgemerkt blijven. Genesis 24:29 zegt, “Toen hij de neusring en de armbanden aan zijn zusters polsen zag ...” Deze woorden geven ons een aanwijzing welk soort man Laban is en wat zijn motivatie in het leven is. Laban had waarschijnlijk nog nooit eerder vier ons (ca. 120 gram) goud gezien, zoals deze vreemdeling juist aan zijn zuster gegeven had. Het is duidelijk dat Laban’s werkelijke motivatie in het leven Laban zelf is. Hij is bekommerd, niet om het welzijn van zijn zuster, maar wel om het voordeel dat hij uit deze overeenkomst kan halen. Dit zal verder bewezen worden als we hem blijven tegenkomen in het Boek Genesis. Laban’s zorg is het bouwen van zijn eigen koninkrijk, wat in rechtstreekse tegenstelling is tot Abraham die zich altijd bekommert om het bouwen van Gods koninkrijk.

Deze houding van Laban is dezelfde houding waartegen we Yeshua zien opkomen bij de Schriftgeleerden en de Farizeeën. Als we deze week door de hoofdstukken van Mattheüs lezen, kan je de frustratie voelen die Yeshua moet gevoeld hebben. Wat is er mis met deze mensen? Zij kennen de Schrift! Zij hebben zelf

onderwezen over de komende Messias! Zij weten dat Hij de wonderen zal doen die Yeshua doet. Wat is hun probleem?

Het antwoord is echt heel eenvoudig. Zij hadden dezelfde houding als Laban. Zij waren uit op gewin voor zichzelf. De geestelijke leiders van die tijd waren vergeten, als ze zich er de eerste plaats ooit al van bewust geweest waren, dat ze door God in de positie van leiderschap waren geplaatst, om Zijn Koninkrijk te bouwen, niet het hunne. Zij begonnen naar het goud van deze vergankelijke wereld te kijken, in plaats van het onvergankelijke goud van het Koninkrijk dat moet komen. Hun begerigheid naar macht en tijdelijke rijkdom zou hen verblinden tot op het punt dat zij daadwerkelijk uitgerekend die Ene kruisigden, die ze hadden moeten hoogachten en naar wie ze het volk hadden moeten leiden.

Iedereen die al lang naar mijn onderwijs luistert, heeft me mijn favoriete citaat van Will Rogers reeds horen gebruiken, "Mensen veranderen, maar niet veel." (Ik denk nog steeds dat dit in het Boek Spreuken had moeten staan.) Vanaf de tijd van Laban tot de tijd van Yeshua, tot op vandaag, zijn mensen veranderd, maar niet veel. Veel zogenaamde religieuze mensen zijn er tot op vandaag nog steeds op uit het verkeerde koninkrijk te bouwen. Tevelen kijken naar het goud van de neusring in plaats van naar de voorbereiding van de bruid.

Er verlaten naar schatting 25.000 mensen per maand de christelijke kerken. Waarom is dat? Is het mogelijk omwille van het feit dat het georganiseerde christendom een religie over goud en neusringen geworden is en men bouwt aan een koninkrijk van mensen in plaats van te bouwen aan Zijn Koninkrijk?

Elk van ons moet van tijd tot tijd zijn motieven onderzoeken. We moeten onszelf afvragen waarom we doen wat we doen. Dienen we anderen, ongeacht wat het ons kost of wat zij kunnen bijdragen? Kopen we dure kleding om indruk te maken, om ons imago op te krikken? Zouden we ons niet met minder dure kleren even goed kunnen kleden en het verschil aan de behoeftigen geven? Is filet mignon echt beter voor ons dan kip? Wat zijn onze motieven om te "getuigen"? Is het om nog een kerfje in onze geestelijke holster te krassen, of omdat we werkelijk om de mensen geven en willen dat ze dezelfde ontzagwekkende God kennen die wij dienen? Wat is onze motivatie om ons leven te leven in gehoorzaamheid aan de Thora? Ja, zelfs dit kan ontaarden in iets dat op onszelf gericht is. In plaats van de Thora te leven uit liefde voor Hem, kan het verworden tot een rebellie tegen wat anderen doen. We beginnen naar de Thora te leven om iets te bewijzen in plaats van te gehoorzamen uit liefde.

Laten we het onder ogen zien, we hebben allemaal dezelfde gevallen natuur die verlangt naar die neusringen op te zien en de bruid die ze draagt te vergeten. Moge HaShem ons in deze laatste dagen bewaren voor de geest van Laban en ons de geest geven die Abrahams dienstknecht bezat, een geest van nederig weten dat het leven niet om ons en ons koninkrijk draait. In het leven gaat het om Hem en Zijn Koninkrijk.

Mike Clayton www.Joinedtohashem.org
Ned.vert.S.Van Goethem